

TÓTH EDE HALÁLÁRA

Istenem, istenem, milyen szép az élet,
Mennyi örömet nyújt és gyönyörűséget!
Minden halandónak, ha nem csordul, cseppen,
Szegény Tóth Edének nem jutott egy csepp sem!

Míg sok gazdag ember vígan lakomázott:
Addig ő szegény csak éhezett és fázott.
Tengődött-lengődött kenyéren és vizen,
Hanem azért csak írt... áldja meg az isten!

Élete pályája csupa szomorúság,
Csupa keserűség, csupa nyomorúság.
Mielőtt élt: meghalt fiatal korában...
Áldja meg az isten a haló porában!

Sírjatok, sírjatok! Van okotok sírni:
Tóth Ede nincs többé, nem fog többet írni!
De töröljétek le mégis azt a könnyet:
Tóth Ede nem szenved, nem nyomorog többet!